

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Norwegii**(Sprawa E-9/11)**

(2011/C 294/08)

Skarga przeciwko Norwegii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 21 lipca 2011 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Xaviera Lewisa, Florence Simonetti i Gjermunda Mathisena, działających w charakterze przedstawicieli Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgium.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o orzeczenie, iż:

- 1) utrzymując w mocy takie ograniczenia nałożone na prawa osób i przedsiębiorstw mających siedzibę na terenie państw EOG do posiadania udziałów i wykonywania praw głosu na rynkach regulowanych w Norwegii zgodnie z przepisami określonymi w sekcjach 35.1, 35.2, 35.3 i 36 Ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. nr 74 o rynkach regulowanych (ustawa o giełdach papierów wartościowych) oraz sekcjach 5-3.1, 5-3.2, 5-3.3 i 5-4 Ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o rejestracji instrumentów finansowych (ustawa o depozytariuszach papierów wartościowych), Królestwo Norwegii nie wypełniło swoich zobowiązań wynikających z art. 31 i 40 Porozumienia EOG;
- 2) kosztami postępowania obciąża się Królestwo Norwegii.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- ustawodawstwo norweskie wprowadza ograniczenia w zakresie struktury właścicielskiej instytucji świadczących usługi finansowe oraz praw głosu w takich instytucjach. Zasadniczo ustawa o giełdach papierów wartościowych zakazuje posiadania więcej niż 20 % udziałów w giełdach papierów wartościowych, jak również posiadania powyżej 20 % łącznego kapitału z prawem głosu lub 30 % głosów reprezentowanych na walnym zgromadzeniu. Odpowiednie zasady odnośnie do depozytariuszy papierów wartościowych zostały określone w ustawie o depozytariuszach papierów wartościowych,
 - Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że kwestionowane przepisy są niezgodne zarówno z zasadą swobody przedsiębiorczości określoną w art. 31 Porozumienia EOG oraz zasadą swobodnego przepływu kapitału przewidzianą w art. 40 Porozumienia EOG,
 - Urząd Nadzoru EFTA stwierdza w szczególności, że kwestionowane prawodawstwo jest zbędne, jeśli chodzi o promowanie sprawnie działających i efektywnych rynków finansowych oraz wzbudzenie zaufania wśród podmiotów gospodarczych co do niezawisłości i bezstronności instytucji. Urząd argumentuje, że dostępne są alternatywne, mniej restrykcyjne środki, które byłyby wystarczająco skuteczne.
-